

ЈУЖНОСЛОВЕНСКИ ФИЛОЛОГ

КЊ. LXXVII, СВ. 1

ISSN 0350-185X

UDC 808

SERBIAN ACADEMY OF SCIENCES AND ARTS
AND
SASA SERBIAN LANGUAGE INSTITUTE

SOUTH SLAVIC PHILOLOGIST

Vol. LXXVII, No. 1

Editorial Board

*Dr Rajna Dragičević, Dr Victor Friedman, Dr Najda Ivanova,
Dr Vladan Jovanović, Dr Aleksandar Loma, Dr Alina Maslova,
Dr Sofija Miloradović, Dr Miroslav Nikolić, Dr Slobodan Pavlović,
Dr Predrag Piper, Dr Slobodan Remetić, Dr Jelica Stojanović,
Dr Sreto Tanasić, Dr Zuzanna Topolińska, Dr Anatoly Turilov,
Dr Jasna Vlajić-Popović*

Editor-in-Chief

Rajna Dragičević

BELGRADE

2021

ISSN 0350–185X

UDK 808

СРПСКА АКАДЕМИЈА НАУКА И УМЕТНОСТИ
И
ИНСТИТУТ ЗА СРПСКИ ЈЕЗИК САНУ

ЈУЖНОСЛОВЕНСКИ ФИЛОЛОГ

КЊ. LXXVII, СВ. 1

Уређивачки одбор

*др Јасна Влајић-Појковић, др Рајна Драгићевић, др Најда Иванова,
др Владан Јовановић, др Александар Лома, др Алина Маслова,
др Софија Милорадовић, др Мирослав Николић, др Слободан Павловић,
др Предраг Пијер, др Слободан Реметић, др Јелица Сијојановић,
др Срејто Танасић, др Зузана Тојолињска, др Анајолиј Турилов,
др Викџор Фридман*

Главни уредник
Рајна Драгићевић

БЕОГРАД
2021

Први број *Јужнословенског филолога* изашао је 1913. године, у Београду. Часопис су покренули Љубомир Стојановић и Александар Белић, чланови Српске краљевске академије. Први уредник *Јужнословенског филолога* био је Александар Белић. Од броја XVIII часопис издају Српска академија наука и уметности и Институт за српски језик САНУ.

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

808

ЈУЖНОСЛОВЕНСКИ ФИЛОЛОГ = South slavic philologist / главни уредник Рајна Драгићевић. - [Штампано изд.]. - Књ. 1, св. 1/2 (1913); књ. 2, св. 1/2 (1921)-књ. 11 (1931); књ. 12 (1933)-књ. 17 (1938/1939); књ. 18, св. 1/4 (1949/1950)- . - Београд : Српска академија наука и уметности : Институт за српски језик САНУ, 1913; 1921-1931; 1933-1939; 1950- (Београд : Планета принт). - 24 cm

Полугодишње. - Текст ћир. и лат. - Друго издање на другом медијуму:
Јужнословенски филолог (Online) = ISSN 2406-0763
ISSN 0350-185X = Јужнословенски филолог
COBISS.SR-ID 615183

Секретар Уређивачког одбора
др Владан Јовановић

Рецензенти

др Миливоје Алановић, др Јасна Влајић-Поповић, др Јасмина Грковић-Мејџор,
др Рајна Драгићевић, др Владан Јовановић, др Милош Ковачевић,
др Александар Милановић, др Мотоки Номаћи, др Слободан Павловић,
др Предраг Пипер, др Људмила Поповић, др Слободан Реметић, др Стана Ристић,
др Драгана Вељковић Станковић, др Јелица Стојановић, др Марија Стефановић,
др Срето Танасић, др Божо Ћорић, др Данко Шипка, др Гордана Штрбац

Ово издање финансирало је Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије према Уговору број 451-03-68/2020-14/200174 који је склопљен са Институтом за српски језик САНУ.

Прихваћено на седници Одељења језика и књижевности САНУ 24. марта 2021.

Издају

Српска академија наука и уметности, Кнез Михаилова 35, Београд
Институт за српски језик САНУ, Кнез Михаилова 36, Београд

Лектура и коректура
Дивна Продановић

Припрема за штампу
Давор Палчић (*palcic@eunet.rs*)

Штампа
Планета принт
Виноградски венац 9, Београд

Решењем Министарства за науку, технологију и развој Републике Србије, број 413-00-724/2002-01 од 17. 7. 2002. године, ова публикација је ослобођена пореза на промет.

САДРЖАЈ

Студије и расправе

Александр Б. Лома: Порекло речи <i>мазија</i> 'челик'	9
Александр Б. Лома: Происхождение слова <i>мазија</i> 'сталь'	26
Aleksandar B. Loma: The Origin of the Word <i>Mazija</i> [Steel]	27
Најда И. Иванова: Погледи Јована Стерије Поповића на језик псевдонауке у комаду <i>Судбина једног разума</i>	29
Найда И. Иванова: Взгляды Йована Стерии Поповича на язык псевдонауки в пьесе <i>Судбина једног разума</i>	49
Najda I. Ivanova: On Jovan Sterija Popović's Conception of the Language of Pseudoscience Propounded in the Play <i>Судбина једног разума</i> [The Destiny of One's Reason]	49
Радмило Н. Маројевић: Лексичка хомонимија као лингвотекстолошки проблем (на грађи Његошевог <i>Шћейана Малог</i>)	51
Радмило Н. Мароевич: Лексическая омонимия как лингвотекстологическая задача (на материале поэмы «Щепан Малый» Петра Негоша)	73
Radmilo N. Marojević: Lexical Homonymy as a Problem of Linguistic Textology (Based on Njegoš's Epic <i>Stephen the Little</i>)	73
Ана Кречмер: Нека размишљања о словенском глаголу (типолошки приступ)	75
Анна Кречмер: Некоторые размышления о славянском глаголе (типологический подход)	95
Anna Kretschmer: Some Thoughts on the Slavic Verbal System (a Typological Approach)	96
Motoki Y. Nomachi: The Kashubian Indefinite Marker <i>Jeden</i> 'One' and Its Grammaticalisation	97
Мотоки Номати: Неодређени маркер <i>jeden</i> 'један' у кашупском језику и његова граматикализација	109
Мотоки Номати: Неопределенный маркер <i>jeden</i> (один) в кашубском языке и его граматикализация	110
Јулија Л. Шапич: О пространственных фрагментизаторах в функции временной локализации	111
Јулија Л. Шапић: О просторним фрагментизаторима у функцији локализације времена	124
Juliya L. Šarić: On Spatial Fragmentisers as Temporal Localisation Markers	125
Јована Б. Јовановић: Пејоративи у номинацији човека у српском језику	127
Јована Б. Јованович: Пейоративные названия лиц в сербском языке	160
Jovana B. Jovanović: Pejorative Terms for People in the Serbian Language	161

- Ана В. Миленковић: Концептуализација примарних емоција у српском језику (на примеру глагола са значењем *радосићи*, *туже*, *сјраха* и *љуињье*) 163
- Ана В. Миленкович: Концептуализација первичних емоциј у српском језику (на примере глаголов со значением *радости*, *печали*, *страха* и *гнева*) 184
- Ana V. Milenković: The Conceptualisation of Primary Emotions in the Serbian Language (the Case of Verbs Expressing *Joy*, *Sadness*, *Fear* and *Anger*) 185

Некролози

- Академик Милорад Радовановић (1947–2020)
(Предраг Пипер) 187
- Владимир Павловић Гутков (1934–2020)
(Срето З. Танасић) 193

Хроника

- Међународна научна конференција *Лексикографија и лексикологија у свейлу актуелних љроблема*. Институт за српски језик Српске академије наука и уметности. Београд, 28–30. октобар 2020. г.
(Јована Б. Јовановић) 199

Прикази и критика

- Радивоје Младеновић. Говор северношарпланинске жупе Сирињ. *Српски дијалектолошки зборник LXVI/1* (2019): стр. 1–1047 (Марина С. Јуришић) 219
- Бојана Вельовић. Синтакса глаголских облика у говору Тутина, Новог Пазара и Сјенице. *Српски дијалектолошки зборник LXVI/1* (2018): стр. 1–476 (Радивоје М. Младеновић) 227
- Недељко Богдановић. Пастирски речник југоисточне Србије. *Српски дијалектолошки зборник LXVI/2* (2019): стр. 638–739 (Татјана Г. Трајковић) 233
- Славянская дэрыватаграфія*. А. А. Лукашанец (нав. рэд.). Мінск: Нацыянальная акадэмія навук Беларусі, Інстытут мовазнаўства імя Якуба Коласа, Беларускі камітэт славістаў, Камісія па славянскім словаўтварэнні пры Міжнародным камітэце славістаў, 2020, 362 с. (Бильана Ж. Марић) 237
- Милош Ковачевић. *Кроз синтаксу српскога језика*. Подгорица: Матица српска – Друштво чланова у Црној Гори, 2020, 387 стр. (Марина М. Николић) 244

Стана Ристић, Ивана Лазић Коњик. <i>Когнитивни ѓравац у српској еѓнолингвистици – ѓочеци развоја и акѓуелни ѓроблеми</i> . Београд: Институт за српски језик САНУ, 2020, 403 стр. (Гордана Р. Штрбац)	249
Слободан Новокмет. <i>Називи живоѓиња у српском језику: семантичка и лингвокулѓуролошка анализа</i> . Београд: Институт за српски језик САНУ, 2020, 340 стр. (Драгана М. Ратковић)	262
Санја Krimer-Gaborović. <i>Prepoznavanje i imenovanje boja u engleskom i srpskom jeziku</i> . Novi Sad: Filozofski fakultet, 2019, 351 str. (Ивана Лазић Коњик)	271
<i>Кругови Ирене Грицкаѓ (семантичко-грамаѓичка исѓраживања савременог српског језика)</i> . Рајна Драгићевић (ур.). Београд: Савез славистичких друштава Србије, 2020, 587 стр. (Весна С. Николић)	282

Библиографија

Библиографија за 2019. годину расправа и дела из индоевропске филологије и опште лингвистике која су изашла у Србији, Црној Гори и Републици Српској (Ана В. Голубовић)	295
---	-----

Регистри

Регистар кључних речи LXXVII књиге <i>Јужнословенског филолога</i> , св. 1	409
Регистар имена LXXVII књиге <i>Јужнословенског филолога</i> , св. 1	411
Напомена	449

Славянская дэрыватаграфія. А. А. Лукашанец [нав. рэд.].
Мінск: Нацыянальная акадэмія навук Беларусі, Інстытут
мовазнаўства імя Якуба Коласа, Беларускі камітэт славістаў,
Камісія па славянскім словаўтварэнні пры Міжнародным
камітэце славістаў, 2020, 362 с.

У Мінску је ове године изашао зборник радова учесника XIX Међународне научне конференције Комисије за словенску творбу речи при Међународном комитету слависта под називом „Словенска дериватографија“. Тема зборника, као и скупа у целини јесу речници изведених речи и изведене речи у речницима, тј. теоријски и практични проблеми састављања деривационих речника словенских језика, место датих речника међу лингвистичким речницима, као и питања укључивања мотивисане лексике у тумачења речи у лингвистичким речницима.

Тематски зборник се састоји од Увода и четири поглавља у којима је објављено укупно 28 радова словенских дериватолога (из Русије, Белорусије, Украјине, Пољске, Чешке, Словачке, Бугарске, Србије, Босне и Херцеговине), једног кинеског и једног немачког.

Александар Лукашанец, уредник зборника, у свом уводном чланку „Словенска дериватографија: типови речника, стање и перспективе“ констатује својеврсни „бум“ у последњих двадесет година у словенској лексикографији уопште, укључујући и творбене речнике или речнике комбиноване са творбеним. Белоруски дериватолог сматра да је оправдано издвајање посебне гране лексикографије – дериватографије, која би се бавила теоријом и праксом састављања деривационих речника, анализом проблема презентације изведених (мотивисаних) речи у описним и другим језичким речницима, као и перспективама савремене словенске дериватографије. Постојеће деривационе речнике дели на деривационе у ужем смислу речи (морфемске, творбене, деривационо-семантичке), деривационе у ширем смислу речи (речници коренских морфема и комплексни речници који укључују деривациону карактеристику речи).

Прво поглавље („Словенски творбени речници“) доноси четири чланка. Руски дериватолог Игор Улуханов у свом раду под насловом „О «Словаре словообразовательных аффиксов современного русского языка» (комментарии и дополнительные сведения)“ тумачи и објашњава неке од принципа устројства *Речника њворбених афикса савременог руског језика* (аутора В. В. Лопатина и И. С. Улуханова, Москва, 2016). Наводи и неке статистичке податке који у самом речнику нису дати: укупан број описаних морфема је 552, од тога 98 су префикси, 445 – суфикси, 5 интерфикса и 4 постфикса. На основу овог речника могуће је извести закључке о расподели творбених средстава према врстама речи.

Павел Ковалски („Polskie i słoweńskie słowniki słowotwórcze jako źródło badań słowotwórczych (językoznawczych)“) пореди пољске и словеначке деривационе речнике устројене по принципу творбених гнезда, као и терминолошке апарате двеју дериватолошких традиција.

Чланак „Slovotvorné a morfe matické slovníky slovenčiny“ Мартина Олоштјака упознаје нас са истраживањима из морфемике и творбе речи прешовске словачке лингвистике. Аутор представља три морфемска и деривациона речника: „Морфемски речник словачког језика“ (1999), „Речник словачких коренских морфема“ (2005) и „Обратни морфемски речник словачког језика“ (2015). Део чланка посвећен је и упознавању са пројектом деривационог речника словачког језика који је започео Ј. Фурдик, а наставила К. Вужњакова.

Ван Венђуан се у чланку „Проблемы и принципы построения словообразовательного словаря китайского языка (в сопоставлении со словообразовательными словарями русского языка)“ бави поређењем принципа према којима се састављају творбени речници у кинеској и руској лексикографији. Аутор на примерима руског творбеног речника А. Тихонова и четири кинеска речника указује на сличности и разлике између руске и кинеске творбе речи. Док је за словенске језике основни начин грађења нових речи афиксација, у кинеском је то слагање двеју коренских речи, тачније, коренска морфема може фигурирати као самостална реч или као творбена јединица. Још једна битна разлика међу језицима тиче се одсуства границе између речи, синтагме и реченице у кинеском језику. Првим кинеским творбеним речником може се сматрати „Творбени речник најчешћих кинеских знакова“.

Друго поглавље „Творба речи и описни речници“ садржи девет чланака који се баве местом изведених речи и начинима њиховог представљања у описним речницима разних словенских језика.

Цветанка Аврамова у чланку „За мястото на производните думи в тълковния речник (върху материал от български, чешки и словашки речници)“ у првом делу рада утврђује статус изведеница као лексичких јединица. Поредиће различите по обиму описне речнике наведених сло-

венских језика, Аврамова покушава да одговори на питање колико је адекватно у њима представљена специфика изведене речи као семантички мотивисаног знака са статусом лексема.

Милан Ајдановић се у чланку „Називи за шљиву у речнику српскохрватскога књижевног језика“ бави различитим дериватима којима се номинује плод дрвета шљиве или пак сама биљка, забележеним у шестомном *Речнику српскохрватскога књижевног језика*. Међу суфиксалним дериватима (а Ајдановић анализира њих 48), изведеним са 18 различитих суфикса, најзаступљенији су форманти *-ача* и *-ка*. Аутора интересује и могућност постојања корелације између деривационог потенцијала речи и њене полисемије. Међу особинама које су подстакле деривацију најфреквентније су оне, утврђује Ајдановић, које се тичу облика плода и његове сочности и структуре, тј. његових позитивних особина.

„О принципима определения лексических значений некоторых типов производных слов в толковых словарях“ назив је чланка Олге Јермакове. Ауторку интересују изведенице са значењем „жена лица именованог у творбеној основи“ типа *майорша*, *докторша* у руском језику, тачније, ненавођење у руским речницима могућег значења „удовица“ или „ћерка“. У другом делу рада Јермакова на неколико примера илуструје потребу за указивањем на везе између творбене основе и изведенице у речничким одредницама.

Никол Јаночкова („Reflektovanie derivačných vzťahov vo výkladovom slovníku“) испитује на које се начине одражавају у Речнику савременог словачког језика (који се припрема за штампу) мотивациони односи међу речима у контексту методолошке концепције овог лексикографског издања.

Кристина Клешчова („Informacje słowotwórcze w *Wielkim słowniku języka polskiego PAN*“) на материјалу електронског речника пољског језика испитује присуство и обим информација које се тичу творбе речи. Ауторка уочава да се схватање деривата у овом речнику може скаларно представити: с једне стране су речи које аутори речника сматрају флективним облицима, а на сасвим супротној оне код којих нема ниједне речи која би могла да мотивише изведену. Између дата два пола налазе се речи с јасном творбеном мотивацијом (опис значења је близак парафрази), али и оне код којих се у опису значења среће некакав елемент из творбеног гнезда.

Лариса Кисљук у чланку „Похідне слово у системі категорій пояснювального словника“ разматра принципе и начине унификованог приказивања деривационе информације о изведеној речи у описним речницима савременог украјинског језика. Посебну пажњу посвећује интерпретацији творбених синонима и хомонима, као и начинима преношења творбене информације о неологизмима-именима лица.

Василка Радева („Място на производните думи в тълковни по тип речници“) разматра проблеме интерпретације изведеница у описним речницима у контексту рефлектовања њихове семантике и пресецања творбених и лексичких параметара. Радева наводи и пример именица *nomina agentis* и њиховог тумачења у описним речницима уз помоћ мотивног глагола, као и статус тзв. *nomina feminativa* као двоструко мотивисаних речи (модификационих или мутационих?). Наводи и примере именица из група *nomina essendi*, деминутивне именице које развијају мутациона значења и многе друге групе речи које са творбеног становишта захтевају убедљив и уједначен приступ при представљању у речницима описног типа.

„Словообразовательные модели глаголов поведения в «Толковом словаре живого великорусского языка» В.И. Даля“ назив је чланка Венере Фатхутдинове која на материјалу Даљевог речника издваја глаголе са значењем негативне оцене неразумног човековог понашања, тј. понашања које захтева осуду друштва, а који су формално образовани према префиксалном и конфиксалном творбеном моделу (тип *догуляться, рассориться*). Ауторка, чини се, на богатом речничком материјалу доказује да се руска језичка слика 19. века може приказати и преко ове творбено-семантичке групе глагола.

Олга Јушкевич се у свом чланку „Репрезентација адзінак лексіка-семантычнага поля геаграфічнага ландшафту ў тлумачальных слоўніках сучаснай беларускай мовы“ бави карактеристикама описа изведеница лексико-семантичког поля *географски ірעדео* у лексикографским делима савременог белоруског језика.

Треће поглавље тематског зборника носи назив „Словаўтварэнне і спецыяльныя слоўнікі“ (Творба речи и специјални речници) и бави се питањима укључивања мотивисаних речи у различите типове специјалних лингвистичких речника.

Први чланак „*Názvy osob v neologických slovnících češtiny*“ ауторке Иване Боздјехове истражује творбене типове имена лица у најновијој чешкој лексици на материјалу речника неологизама. Ауторка покушава да установи савремене тенденције у настајању овог типа лексике у савременом чешком језику.

Рајна Драгићевић у раду „Словообразование и ассоциативные словари сербского и иных славянских языков“, полазећи од истраживања Уфимцеве обављеног на материјалу руског, белоруског, украјинског и бугарског језика о лексемама које остварују најбројније асоцијативне везе, поставља питање могућности појављивања изведених речи међу лексемама у тзв. језгру језичке свести српског језика. Ауторка констатује да се у асоцијативном пољу речи ретко налази њена изведеница и покушава да објасни дату појаву и провери њену тачност. У закључку Р. Драгићевић

истиче да и ово истраживање потврђује колико су изведенице комплексне лексичке јединице у којима се преплићу творбени и семантички елементи, а испитивања асоцијација указују на то да је семантика деривата далеко значајнији фактор њиховог асоцијативног повезивања него сама формална организација.

„Моделування семантики слова в морфемно-словотвірному словнику гніздового типу“ – назив је чланка Јевгеније Карпиловске који се бави концепцијом морфемско-творбеног речника савременог украјинског језика описног типа.

Јелена Лукашанец се у раду „Производное слово в социолектних словарях“ посветила изведеницама у речницима руског криминалног арга с краја 20. века.

Наталија Николина у чланку „Словари индивидуально-авторских новообразований в художественной речи“ даје карактеристику речника индивидуалних, ауторских неологизама у језику руске лепе књижевности, разматра структуру речничког чланка и критеријуме одабира језичког материјала у њима, пореди устројство речничког чланка у различитим речницима, а онда поставља и питање сврсисходности постојања тумачења лексичких јединица у оваквим речницима.

Изведеницама у чешким и бугарским речницима неологизама у чланку „Odvozená slova v českých a bulharských slovnících neologizmů“ бави се и Божана Нишева.

Ларису Рацибурску у чланку „Дериваты с единичными морфемами в лексикографических изданиях XXI века“ интересују морфеме-уникати у различитим најновијим руским лексикографским издањима. Конкретно, ауторка примећује да се у различитим морфемским и деривационо-семантичким речницима, у зависности од времена појављивања речника, као и од примењених принципа и критеријума издвајања морфема, наводе различити бројеви униката.

Чланак „Derywacja czasowników dewerbalnych (problemy opisu w słownikach gniazdowych)“ Зофије Рудник-Карватове има за тему девербалне префиксалне глаголе и њихову презентацију у деривационим речницима типа творбеног гнезда (у пољском и руском језику).

Последње, четврто поглавље под насловом „Лексикографія і тэарэтычная праблемы словаўтварэння“ (Лексикографија и теоријски проблеми творбе речи) доноси још седам чланака који се баве теоријским проблемима употребе деривационе информације у различитим језичким речницима.

Зинаида Харитончик у свом чланку „В поиске решений, или к обсуждению проблем лексикографической дескрипции производных слов“ анализира широки дијапазон изведеница типа *головака*, *йерсоналка* у ру-

ском језику и предлаже интерпретацију њихових бројних секундарних значења као јединственог специфичног широког значења.

Роберт Хамел („Словообразование и авторский стиль“) испитује деривационе поступке четири савремена руска писца и у којој су мери дати поступци карактеристични за стил конкретног писца. Хамел сматра да се дато истраживање може назвати стилеметријским (овом се анализом испитује и дужина реченица, фреквенција речи, најчешће употребљаване речи и сл.).

Амела Шеховић у чланку „Iz ugla sociolingvistike: nomina professionis u rječnicima bosanskog jezika s početka 21. vijeka“ истражује лексикографске поступке којима се дефинишу занимања у зависности од пола. Она издваја, рецимо, следеће: пејоризацију значења именице женског рода, сужавање значења именице женског рода и/или додавање значења припадања мушкарцу.

Алексеја Никитевича („Комплексные единицы системы словообразования: теория и практика лексикографирования“) интересују неки проблеми моделовања и лексикографске обраде комплексних јединица деривационог система као што су творбени пар, творбени низ и творбена парадигма. Он обраћа пажњу на лексичке јединице из дијалеката које би могле да „попуне“ творбене и семантичке лакуне у датим комплексним јединицама.

„Адъективные колоративы-деминутивы в близкородственных языках: лексикографическая репрезентация и функционирование“ назив је чланка Ирине Јелинцева који разматра питање репрезентације и функционисања деминутивних придева образованих од основних назива за боје у руском и белоруском језику. Ауторка указује и на пропусте у лексикографској обради датих придева у описним реченицама.

Оксана Ванкевич („О необходимости лексикографического описания речевых новообразований“) на примеру околиналне глаголске лексике мотивисане именичким творбеним основама разоткрива деривациони потенцијал руског језика. Ауторка бележи 250 руских десупстантивних глагола који су настали у различитим контекстима у 21. веку. Дати глаголи имају посебну експресивну функцију у савременом руском публицистичком стилу.

Татјана Кугејка („Словаўтваральная аманімія і яе адлюстраванне ў лексікаграфічных крыніцах“) разматра питања лексикографске презентације различитих типова творбених хомонима, њихов опис и тумачење у савременом белоруском језику.

Зборник „Словенска дериватографија“ у великој мери сведочи о постигнутом високом нивоу у проучавању творбе речи савремених словенских језика, о постојећој богатој теоријској и лексикографској литератури, као и о зрелости с којом се аутори чланака, слависти-дериватолози,

суочавају с изазовима модерне лингвистике и дериватологије. Заинтересованима за словенску дериватологију зборник ће донети бројна нова сазнања и инспиративне идеје.

Билјана Ж. Марић*
Универзитет у Београду
Филолошки факултет
Катедра за славистику

---

* biljanav@mail.ru